

BARNASHOW 2: EL RETORN DE L'HAMBURGUESIA

Hi ha qui celebra l'arribada de l'estiu quan apareix l'Ana Obregón fent la croqueta en alguna platja d'Eivissa i, ja a la nostra Costa Brava, quan a les cales s'observa en Macià Alavedra lluint tors a la barca. Definitivament, la bella i la bèstia.

Però si una cosa fa que sigui estiu a l'Empordà, és el retorn dels barnashow, dels quals ja en vam parlar l'any passat perquè són plat de temporada. Els trobareu protagonitzant les típiques postals estiuenques, com la dels senyorets atapeint els llocs de moda, vestint cotons, sedes i lli, fent notar que els anys daurats de la Costa Brava dels Ensesa o de l'Ava Gardner són una anècdota davant els seus dies de regnat. Tampoc falten en qualsevol d'aquests mercats d'aparences que han sorgit com bolets durant els mesos de juliol i agost. Sempre plens a vessar d'allò que abans en dèiem xurreries i ara en diuen foodtrucks, i en un món a l'inrevés on els palets de fusta o les caixes de fruita són per asseure's i les cadires per a decorar. Aquests són els llocs ideals per mostrar-se i marcar tendència, encara que sigui menjant-se una hamburguesa dempeus o posturejar amb gins, cocktails o qualsevol altra beguda cool que es pugui dir en llengua estrangera.

Altres escenaris d'obligada assistència són els festivals d'estiu més chics de l'Empordà, com el que se celebra amb molt d'èxit allà on van enterrar els Russos del Cap Roig i Caixa de Girona els seus darrers anys de glòria, o a Peralada, on vins i casinos fan un còctel d'allò més irresistible. Allí els barnashows es confonen amb la crème de la crème tot parlant de qualsevol cosa convenientment alterada i desvergonyidament maquillada. Els escoltareu parlar d'una casa rústica d'obra vista quan en realitat és un paller de totxanes de tota la vida o que el marit de la Piluca coneix aquell tal Conde que fa orgies gastronòmiques a Fonteta per apuntalar el país, quan en realitat no saben si aquest prohòm fa trobades socials per fer bullir l'olla o bé càterings. Però l'hamburguesia és així. Paladar burgès de filet, butxaca treballadora d'hamburguesa. És el tot-en-un.

Sense embuts, amb pas ferm i mirada altiva, l'hamburguesia avança entre la multitud, si cal, lluint les joies de Barcelona i enganxant-se al mòbil vociferant, dramatitzant i parlant de calés per fer veure que darrere de tant de teatre hi ha l'operació econòmica del segle. Qui sap, potser la compra de «la Caixa», del Banco Santander o de totes les existències de gambes de Palamós. Potser per això últim, un altre lloc on la seva presència és notòria és a mar. És un misteri, però tots són patrons de vaixell, capitans de qualsevol andròmina que suri, encara que no sàpiguen quin temps fa quan toca passejar la barca.

Sempre hi ha, però, els que es queden a terra. Aquests són els primers: monopolitzen la primera línia de mar després d'haver-la ocupat a primera hora del matí amb les tovalloles tronades de l'apartament i exhibeixen, de forma ostentosa, les darreres compres en boutiques, com si els empordanesos només sabéssim de boines i espartenyas.

Però són bona gent. No en tingueu cap dubte. Al cap i a la fi, de tothom se'n pot aprendre alguna cosa, encara que sigui per fer tot just el contrari.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/08/20/barnashow-2-retorn-lhamburguesia/862972.html?utm_source=rss